

Nabo, som førte Ordet for dette Endringsforslag, udtalte sig omtrent saaledes, at skulde vi have Noget, saa var i alt Fald Underændringsforlaget bedre end det Forslag, der var stillet af den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavn's 3die Valgfreds (Fjeddersen); men han meente dog, at det Rigtigste var slet ikke at tilføje Noget om dette Samtykke. Der foresaa dengang en heel Mængde Spørgsmaal, som ikke vare ubigtige, saasom om Betingelsen for Dommerens Myndighed, om der skulde kræves den Anklagedes Samtykke, hvilke Grænseser for Straffene der skulde bestemmes o. s. v., og det var Grunden til, at jeg dengang taug stille om hele denne Sag og lod min ærede Nabo's Ytringer være uimodsagte. Nu derimod ligger Sagen for saaledes, at den ikke kan hindres af andre vigtigere Spørgsmaal, og jeg vil da bede den ærede Forsamling om at see nærmere paa, hvad det egentlig er, Sagen angaaer. Den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgfreds (Klein) har paastaet, at ved at føje det af os stillede Endringsforslag ind vilde man sætte en privat Angiver istand til at drage frem for Offentligheden en Sag angaaende Myndighedsmisbrug, hvilken den egentlig Forurettede helst ønskede gjemt og glemt, og det burde man paa ingen mulig Maade tillade. Men maa jeg dog bede det ærede Medlem at see efter, hvad der staaer i § 17. Der staaer nemlig: „Hvad enten en Sag er henviist til Retten fra Politidirektøren eller reist efter Begjæring af en privat Klager“ — og da er det, at vort Endringsforslag foreslaaer, at der i visse Tilfælde skal et privat Samtykke til, at Sagen hæves. Der som den ærede Rigsdagsmand havde sagt, at ingen Sag bør kunne reises uden efter den Forurettedes Begjæring, da havde hele den Betragtning, han har gjort gjældende, havt sin Vægt; men er Sagen først, som Lovforslagets § 17 forudsætter, reist og bragt frem for Offentligheden enten med eller imod den Forurettedes Billie, da er det i sin Orden, at den, der staaer som privat Klager eller Angiver, om man vil, ogsaa bliver forsaavidt raadig over Sagen, at den ikke af Dommeren eensidigt kan hæves uden hans Samtykke. Den ærede Rigsdagsmand stillede det op, som om

der endnu var en særdeles lang Vej at gaae, naar Sagen skulde kunne „forsørges“ heelt igennem til Doms; men efter de Forudsætninger, hvorfra § 17 gaaer ud, er det klart, at Sagen allerede maa være temmelig langt fremskreden, naar der kan blive Tale om at hæve den. Spørgsmaalet er altsaa blot: skal man tillægge Dommeren Myndighed til at hæve Sagen med eller uden den paagjældende private Klagers Samtykke? Spørgsmaalet er allerede for den Forurettedes Vedkommende draget frem for Offentligheden, og alle de Ulemper, som den ærede Rigsdagsmand omtalte, ere saaledes allerede tilstede for ham; Spørgsmaalet er ene og alene dette, om Dommeren, efter at det er kommet saa vidt, skal kunne hæve Sagen alene, eller om han dertil skal have Samtykke af den Private. Jeg siger, at det er i sin Orden, konsekvent og naturligt, at man fordrer, at hvor en privat Mand for Domstolene har indbragt en Klage over Myndighedsmisbrug, maa han forsaavidt være Herre over Sagen, naar hans Klage har været vigtig nok til at faae Sag reist, at den ikke bliver hævet, det vil sige, forsvinder, uden egentlig Afslutning, medmindre den Private dertil giver sit Samtykke. Det er en Bestemmelse, der vil vise sig i Praxis at være aldeles usfabelig med Hensyn til de Følger, som her ere fremhævede, og det vil desuden være en Bestemmelse, der vil bidrage til at styrke de nye Domstoles Anseelse, naar enhver Mand veed, at de Klager for Myndighedsmisbrug, som bringes frem, ikke vilde kunne falde bort, ved at Dommeren hæver Sagen, men at den maa, naar han afgjort forlanger det, føres til Ende. Jeg maa derfor paastaae, at Endringsforlaget er i Borgernes Interesse, og det vil tillige være i det nye Polities og de nye Domstoles Interesse.

Justitsministeren: Under Sagens anden Behandling erklærede jeg mig imod det Endringsforslag, som ganske i Almindelighed gik ud paa, at Dommeren ikke skulde kunne hæve nogen offentlig Politisag uden vedkommende Klagers Samtykke, og jeg kunde heller ikke forsone mig med denne Bestemmelse ved det Underændringsforslag, der var stillet dertil, og hvorved der var taget Hensyn til, om ved-